

3. søndag i fasten i Kløvborg og Tyrsting sogne.

BØN:

Vor Gud og Far,

Vi overvældes af uro, frygt og bekymring.

Sygdom, epidemi og fare for vores liv og helbred truer hele vores folk.

Vi kan ikke se ende på prøvelserne.

Vi beder dig: giv os udholdenhed og kræfter til at stå denne hårde tid igennem. Vi beder dig, for alle som rammes hvad enten det er af denne nye epidemi, af andre sygdomme, af trængsler, modgang og død.

Vi er bange for, hvad de kommende tider skal bringe os. Fra hver vort sted råber vi til dig: kom og vær os nær, så vi aldrig er uden dig. Giv os kraft og tålmodighed, når vi bliver trætte. Trøst os ved dit ord, vær os nær, så vi stoler på dig og ved, at i alt, hvad du sender, er vi i din stærke hånd, og du bliver vores tryghed midt i stormens kaos.

Velsign vort land igen, Herre Gud, og alle, som lever her. Vi tilhører dig.

Lad os mærke din nærhed, Gud, vor Fader. Lad din elskede søn nå os med sin trøst, lad din Helligånd fylde vore hjerter med den fred, der kommer fra dig.

Hør os for Jesu Kristi skyld.

Amen.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde til dem: »Hvis Gud var jeres fader, ville I elske mig, for det er fra Gud, jeg er udgået og kommet. Jeg er ikke kommet af mig selv, men det er ham, der har udsendt mig. Hvorfor forstår I ikke, hvad jeg siger? Fordi I ikke kan høre mit ord. I har Djævelen til fader, og I er villige til at gøre, hvad jeres fader lyster. Han har været en morder fra begyndelsen, og han står ikke i sandheden, for der er ikke sandhed i ham. Når han farer med løgn, taler han ud fra sig selv; for løgner er han og fader til løgneren. Men jeg siger sandheden, derfor tror I mig ikke. Hvem af jer kan påvise nogen synd hos mig? Når jeg siger sandheden, hvorfor tror I mig da ikke? Den, der er af Gud, hører Guds ord; men I hører ikke, fordi I ikke er af Gud.« Jøderne sagde til ham: »Har vi ikke ret i at sige, at du er en samaritaner og besat af en dæmon?« Jesus svarede: »Jeg er ikke besat af en dæmon, jeg ærer derimod min fader, men I vanærer mig. Jeg søger ikke min egen ære; der er en, der søger den, og han dømmes. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden.« *Joh 8,42-51*

Prædiken:

Vi er vågnet op til en anden virkelighed end vores vante. Sygdomskrise, smittefare, måske døden er kommet som trussel, der gør, at vi ikke må forsamles med hinanden til gudstjeneste, som vi plejer. Vi er blevet nødt til at aflyse vores gudstjenester, vi er blevet tvunget af omstændighederne til at indskrænke vores kristne forsamlingsfællesskab for en tid. Foreløbig for en 14-dagesperiode, måske kan den komme til at strække sig et godt stykke længere. Vi er blevet alvorligt rystet. Så

meget godt er kommet til os gennem så mange år, at vi næsten havde glemt taknemmeligheden, men nu står det med ét lysende klart, hvor små vi er, hvor dybt afhængige vi er af Guds godhed i hvert eneste åndedrag, vi drager.

Her midt i kirkens fastetid læser vi om Jesu kamp mod de onde magter, der stod imod Guds rige her på jorden. Og i evangelieteksten til 3. søndag i fasten er Jesu hård mod sine egne: Guds fjender var ikke bare alle de andre. Guds fjender var dem, der troede, at de stod Gud nærmest. Jesu hårde ord rammer også os: ”Hvis Gud var jeres far ville I elske mig, for det er fra Gud, jeg er udgået.” ”Når I ikke tror, så er det, fordi jeg siger sandheden!” Jesus afslører for os, at vi godt forstår, men at det ikke passer ind i vores dagsorden at tro ham.

Jesus afslører, at det ikke er evangeliet, der er noget i vejen med, - det er os. Vi, som ikke vil tro. Det er det, vi skal indse. *Når* vi indser det, så er det en omdrejning på 180 grader: Det er en omvendelse.

Når vi sidder rundt om i menighedens fællesskab, spredte for hinanden, så holdes vi oppe af Guds vilje til at frelse os, - os, der var utaknemmelige og ikke ville vide af Gud eller høre hans ord.

Jesus slutter sin tale med ordene om Guds løfte til os, der igen og igen må erkende, at vi har brug for Guds omvendelse af os: ”Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden.” Det er Guds vilje at frelse os, også når vi trues af coronakrise, vandmængder eller tørke. Det er ikke givet os at kende verdens gang, - men vi er kaldet af Guds søn, ud af mørket, ind til livet i den barmhjertige Guds lys. Vi er kaldet til at leve hver eneste dag i vores liv i tillid til, at intet sker, som ikke er i Guds stærke hånd. Han, som har lovet os at bevare os i sin varetægt for synd og sorg og fare.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd. Du, som var og er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.
Amen.

Salme: Nr. 353

Mel.: Den signede dag med fryd vi ser

Som aldrig så lang er nogen dag,
at aften jo er i vente,

så haver det lys og solbjærgs-lag,
som Gud udi kirken tændte;
men altid det dages dog på ny,
hvor hjerterne morgen vente.

*N.F.S. Grundtvig 1826. Bearbejdet 1943.
Oprindelig del af nr. 402.*